

Sygn. akt I CSK 700/15

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lipca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa J. spółki z o.o. w C.
przeciwko "I." spółce z o.o. w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 lipca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 9 grudnia 2014 r., sygn. akt I ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Strona pozwana – I. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie wniosła o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 9 grudnia 2014 r. Wniosek ten oparła na twierdzeniu, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne oraz zachodzi potrzeba wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości (art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy, oceniając skargę z punktu widzenia podstaw przyjęcia jej do rozpoznania, zważył, co następuje:

Ustawodawca, wprowadzając skargę kasacyjną jako nadzwyczajny środek prawny służący od prawomocnych orzeczeń podkreślił, że jej celem jest ochrona interesu publicznego polegającego na ujednoliceniu orzecznictwa sądów i rozwoju judykatury. Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie rozpoznaje sprawy, a jedynie skargę, będącą szczególnym środkiem zaskarżenia. Jego rolą nie jest korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa, nawet gdyby one rzeczywiście wystąpiły. Ocena podstaw przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania następuje w ramach tzw. przedsądu. Sąd Najwyższy bada, czy wskazano i należyście umotywowano przyczyny powołane w art. 398⁹ § 1 k.p.c., tj. czy występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, i przyjmuje ją do rozpoznania, jeżeli jest spełniona przynajmniej jedna z nich. W art. 398⁴ § 2 k.p.c. przewidziano wymaganie przytoczenia i odrębnego uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Kognicja Sądu Najwyższego na tym etapie postępowania jest ograniczona i nie obejmuje oceny zasadności podstaw skargi kasacyjnej.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, powołanie się na przesłankę istnienia potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wykazania, że określony przepis prawa nie doczekał się wykładni - mimo wystąpienia takiej potrzeby - albo że niejednolita jego interpretacja wywołuje w odniesieniu do

identycznych lub podobnych stanów faktycznych rozbieżności w judykaturze (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 czerwca 2008 r., III CSK 104/08; z dnia 28 marca 2007 r., II CSK 84/07; z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02; z dnia 12 grudnia 2008 r., II PK 220/08; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07 - nie publ.). Skarżącego obciąża obowiązek przedstawienia odrębnej i pogłębionej argumentacji prawnej zawierającej szczegółowe omówienie wątpliwości interpretacyjnych, a w przypadku istnienia rozbieżności w judykaturze, przytoczenia odpowiednich orzeczeń (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 8 lipca 2009 r., I CSK 111/09; z dnia 12 grudnia 2008 r., II PK 220/08; z dnia 31 stycznia 2008 r., II UK 246/07 - nie publ.; z dnia 13 grudnia 2007 r., I PK 233/07, OSNP 2009, nr 3-4, poz. 43; z dnia 30 maja 2005 r., I PK 23/05, nie publ.).

Powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), które wiąże się z określonym przepisem prawnym i którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej, ale i innych podobnych spraw, wymaga precyzyjnego sformułowania i wskazania argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11). W zasadzie powinno to być zagadnienie nowe, o charakterze rzeczywistym, a nie teoretycznym, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji. Argumentacja uzasadniająca wnioszek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania musi zawierać odrębne, pogłębione wywody wskazujące na zaistnienie powołanych okoliczności (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 9 maja 2008 r., II PK 3/08; z dnia 19 października 2006 r., IV CSK 246/06; z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 37/08; z dnia 19 grudnia 2001 r., IV CZ 200/01 - nie publ.).

Wywód skarżącego zawarty w petitum wniosku, jak i w jego uzasadnieniu, nie pozwala na uznanie, że skarżący spełnił opisane wymagania odnoszące się do sposobu konstruowania wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

